

Den Europæiske Unions Tidende

C 55

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

23. februar 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 55/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 46 af 16.2.2013	1
--------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 55/02	Sag C-560/11: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 13. december 2012 — Danilo Debiasi mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Parma — Italien) (Artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag — procesreglementets artikel 99 — besvarelse, der ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl — beskatning — moms — sjette momsdirektivs artikel 17, stk. 2, litra a) — fradrag for indgående afgift — offentlige eller private sundhedstjenester, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift — national lovgivning, som udelukker fradrag af afgift betalt ved køb af goder eller tjenesteydelser, der anvendes i forbindelse med nævnte fritagne virksomhed — pro ratasatsen for fradraget)	2
--------------	--	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 55/03	Sag C-654/11 P: Domstolens kendelse af 13. december 2012 — Transcatab SpA, in liquidazione mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — det italienske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — prisfastsættelse og markedsdeling — et datterselskabs ulovlige adfærd tilregnet dets moderselskab — uskyldsformodning — ret til forsvar — begrundelsespligt — ligebehandlingsprincippet)	2
2013/C 55/04	Sag C-521/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 19. november 2012 — T.C. Briels m.fl. mod Minister van Infrastructuur en Milieu	3
2013/C 55/05	Sag C-580/12 P: Appel iværksat den 10. december 2012 af Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-82/08, Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Europa-Kommissionen	3
2013/C 55/06	Sag C-581/12 P: Appel iværksat den 11. december 2012 af Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-370/06, Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) BV mod Europa-Kommissionen	4
2013/C 55/07	Sag C-583/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 12. december 2012 — Sintax Trading OÜ mod Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus	5
2013/C 55/08	Sag C-585/12 P: Appel iværksat den 12. december 2012 af Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd og Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-343/06, Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd og Shell Nederland BV mod Europa-Kommissionen	6
2013/C 55/09	Sag C-591/12 P: Appel iværksat den 10. december 2012 af Bimbo, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 10. oktober 2012 i sag T-569/10 — Bimbo, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	6
2013/C 55/10	Sag C-593/12 P: Appel iværksat den 18. december 2012 af Lancôme parfums et beauté & Cie til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 5. oktober 2012 i sag T-204/10 — Lancôme parfums et beauté & Cie mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	7
2013/C 55/11	Sag C-616/12 P: Appel iværksat den 31. december 2012 af Ellinika Nafpigeia AE og 2. Hoern Beteiligungs GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 19. oktober 2012 i sag T-466/11, Ellinika Nafpigeia og 2. Hoern Beteiligungs GmbH mod Europa-Kommissionen	7
2013/C 55/12	Sag C-7/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Stockholm (Sverige) den 7. januar 2013 — Skandia America Corporation USA, filial Sverige mod Skatteverket	8

Retten

2013/C 55/13	Sag T-392/07: Rettens dom af 15. januar 2013 — Strack mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende begæringer om aktindsigt i dokumenter og i en sag, der er indbragt for Retten — dokumentregister — annullationssøgsmål — stiltiende afslag på aktindsigt — retlig interesse — antagelse til realitetsbehandling — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjeparts forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen — begrundelsespligt — ansvar uden for kontraktforhold) 9	9
2013/C 55/14	Sag T-182/10: Rettens dom af 15. januar 2013 — Aiscat mod Kommissionen (Statsstøtte — direkte koncession af anlæg og efterfølgende drift af en motorvejsstrækning — beslutning om henlæggelse af klagen — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — søgsmålskompetence — umiddelbart berørt — formaliteten — begrebet støtte — statsmidler) 9	9
2013/C 55/15	Sag T-54/11: Rettens dom af 15. januar 2013 — Spanien mod Kommissionen (EFRU — nedsættelse af finansielt tilskud — støtte til det integrerede operationelle program, der er omfattet af mål nr. 1 (2000-2006), vedrørende regionen Andalusien (Spanien) — artikel 39, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/1999 — tremånedersfrist — direktiv 93/36/EØF — udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse) 10	10
2013/C 55/16	Sag T-237/11: Rettens dom af 15. januar 2013 — Lidl Stiftung mod KHIM — Lactimilk (BELLRAM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BELLRAM — de ældre nationale ord- og figurmærker RAM og Ram — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til at blive hørt — artikel 63, stk. 2, artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009 — indsigelsessagens frister) 10	10
2013/C 55/17	Sag T-413/11: Rettens dom af 15. januar 2013 — Welte-Wenu mod KHIM — Kommissionen (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES — absolut registreringshindring — efterligning af en international mellemstatslig organisations emblem — artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 6ter i Pariserkonventionen — ugyldighedsbegæringens indhold — formaliteten med hensyn til nye beviser — artikel 56, stk. 2, og artikel 76 i forordning nr. 207/2009 — regel 37, litra b), nr. iv), i forordning (EF) nr. 2868/95 — appelkammerets kompetence i tilfælde af klager, der er begrænset til en del af annullationsafdelingens afgørelse) 11	11
2013/C 55/18	Sag T-451/11: Rettens dom af 15. januar 2013 — Gigabyte Technology mod KHIM — Haskins (Gigabyte) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Gigabyte — det ældre EF-ordmærke GIGABITER — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)..... 11	11
2013/C 55/19	Sag T-544/11: Rettens dom af 16. januar 2013 — Spectrum Brands (UK) mod KHIM — Philips (STEAM GLIDE) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket STEAM GLIDE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009) 11	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 55/20	Sag T-625/11: Rettens dom af 15. januar 2013 — BSH mod KHIM (ecoDoor) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket ecoDoor — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	12
2013/C 55/21	Sag T-205/11: Rettens kendelse af 18. december 2012 — Tyskland mod Kommissionen (Annullations-søgsmål — statsstøtte — søgsmålsfrist — for sent anlagt søgsmål — afvisning)	12
2013/C 55/22	Sag T-228/11 P: Rettens kendelse af 17. december 2012 — Barbin mod Parlamentet (Appel — personalesag — tjenestemænd — sagsøgerens dødsfald — retssuccessorernes manglende videreførelse af sagen — uforment at træffe afgørelse)	12
2013/C 55/23	Sag T-320/11: Rettens kendelse af 18. december 2012 — Ungarn mod Kommissionen (Annullations-søgsmål — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — for sent anlagt søgsmål — afvisning)	13
2013/C 55/24	Sag T-274/12: Rettens kendelse af 7. januar 2013 — Alfastar Benelux mod Rådet (Passivitetssøgsmål — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse — erstatningssøgsmål — sagen åbenbart retligt ugrundet)	13
2013/C 55/25	Sag T-326/12: Rettens kendelse af 14. december 2012 — Al Toun og Al Toun Group mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — fjernelse fra listen over berørte personer — uforment at træffe afgørelse)	14
2013/C 55/26	Sag T-512/12: Sag anlagt den 19. november 2012 — Front Polisario mod Rådet	14
2013/C 55/27	Sag T-529/12 P: Appel iværksat den 5. december 2012 af Moises Bermejo Garde til prøvelse af Personalerettens dom af 25. september 2012 i sag F-51/10, Bermejo Garde mod EØSU	15
2013/C 55/28	Sag T-530/12 P: Appel iværksat den 5. december 2012 af Moises Bermejo Garde til prøvelse af Personalerettens dom af 25. september 2012 i sag F-41/10, Bermejo Garde mod EØSU	15
2013/C 55/29	Sag T-539/12: Sag anlagt den 12. december 2012 — Ziegler mod Kommissionen	16
2013/C 55/30	Sag T-542/12: Sag anlagt den 18. december 2012 — Mikhalchanka mod Rådet	17
2013/C 55/31	Sag T-543/12: Sag anlagt den 18. december 2012 — Grau Ferrer mod KHIM — Rubio Ferrer (Bugui va)	18
2013/C 55/32	Sag T-544/12: Sag anlagt den 14. december 2012 — Pensa Pharma mod KHIM — Ferring og Farmaceutisk Lab Ferring (PENSA PHARMA)	18

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 55/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 46 af 16.2.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 38 af 9.2.2013

EUT C 32 af 2.2.2013

EUT C 26 af 26.1.2013

EUT C 9 af 12.1.2013

EUT C 399 af 22.12.2012

EUT C 389 af 15.12.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 13. december 2012 — Danilo Debiasi mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Parma — Italien)

(Sag C-560/11) ⁽¹⁾

(Artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag — procesreglementets artikel 99 — besvarelse, der ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl — beskatning — moms — sjette momsdirektivs artikel 17, stk. 2, litra a) — fradrag for indgående afgift — offentlige eller private sundhedstjenester, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift — national lovgivning, som udelukker fradrag af afgift betalt ved køb af goder eller tjenesteydelser, der anvendes i forbindelse med nævnte fritagne virksomhed — pro ratasatsen for fradraget)

(2013/C 55/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Parma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Danilo Debiasi

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione tributaria provinciale di Parma — fortolkning af artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag af indgående afgift — offentlige eller private sundhedstjenester, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift — national lovgivning, som udelukker fradrag af afgift betalt ved køb af goder eller tjenesteydelser, der anvendes i forbindelse med nævnte fritagne virksomhed.

Konklusion

Artikel 17, stk. 2 og 5, samt artikel 19 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ikke tillader fradrag af indgående merværdiafgift betalt ved køb af goder eller tjenesteydelser, der anvendes i forbindelse med afgiftsfritaget virksomhed, og som derfor fastsætter, at retten til at fradrage denne afgift for en delvist afgiftspligtig person beregnes på et pro rata grundlag, som svarer til forholdet mellem det beløb, der vedrører transaktioner, som giver ret til fradrag, og det samlede beløb for alle transaktioner, der er foretaget i løbet af et år, herunder de fritagne sundhedsydelser.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.**Domstolens kendelse af 13. december 2012 — Transcatàb SpA, in liquidazione mod Europa-Kommissionen**(Sag C-654/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — det italienske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — prisfastsættelse og markedsdeling — et datterselskabs ulovlige adfærd tilregnet dets moderselskab — uskyldsformodning — ret til forsvar — begrundelsespligt — ligebehandlingsprincippet)

(2013/C 55/03)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Transcatàb SpA, in liquidazione (ved avvocato G. Mastrantonio)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L Malferrari, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. oktober 2011 i sag T-39/06 Transcatab mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4012 endelig af 20. oktober 2005 om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, (EF) (sag COMP/C.38.281/B.2 — Råtobak — Italien) og en påstand om nedsættelse af den bøde, som Transcatab blev pålagt ved denne beslutning, og hvorved Retten ikke tog Kommissionens modpåstand om forhøjelse af nævnte bøde til følge — det italienske marked for køb og første forarbejdning af råtobak — et moderselskabs ansvar for overtrædelser af konkurrencereglerne begået af dets datterselskaber — afkræftelig formodning i tilfælde af ejerskab af 100 % af selskabskapitalen — grundlæggende principper om bevisbyrde — begrundelsespligt — retten til forsvar — princippet om ligebehandling

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Transcatab SpA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 49 af 18.2.2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 19. november 2012 — T.C. Briels m.fl. mod Minister van Infrastructuur en Milieu

(Sag C-521/12)

(2013/C 55/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T.C. Briels, M. Briels-Loermans, R.L.P. Buchholtz, Stichting A2-Platform Boxtel e.o. m.fl., H.W.G. Cox, G.P.A. Damman, P.A.M. Goevaers m.fl., J.H. van Haaren og L.S.P. Dijkman, R.A.H.M. Janssen, M.M. van Lanschot, J.E.A.M. Lelijveld m.fl., A. Mes m.fl., A.J.J. Michels, VOF Isphording, m.fl., M. Peijnenborg og S. Peijnenborg-van Oers, G. Oude Elferink, W. Punte og P.M. Punte-Cammaert, Stichting Reinier van Arkel, M.P.F.J.M. van Rensch, E. de Ridder, W.C.M.A.J.G. van Rijckevorsel og M. van Rijckevorsel-van Asch van Wijck, Vereniging tot Behoud van het Groene Hart van Brabant og Stichting Boom en Bosch, Stichting Overlast A2 Vught e.o., Streekraad Het Groene Woud en De Meijerij, A.C.M.W. Teulings og Stichting

Bleijendijk, M. Tilman, Vereniging van Eigenaars Appartementsgebouw De Heun I m.fl., M.C.T. Veroude, E.J.A.M. Widlak, Van Roosmalen Sales BV m.fl., M.A.A. van Kessel, og Bricorama BV m.fl.

Sagsøgt: Minister van Infrastructuur en Milieu

De andre parter i sagen: Burgemeester en wethouders van Best og Burgemeester en wethouders van Boxtel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal sætningsleddet, »at den/det ikke skader lokalitetens integritet« i artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF (¹) af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at den pågældende lokalitets integritet ikke skades i det tilfælde, at projektet påvirker et eksisterende areal med en beskyttet habitatform på den pågældende lokalitet, såfremt der inden for projektets rammer på denne lokalitet skabes et areal med denne habitatform af tilsvarende eller større udstrækning?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares således, at sætningsleddet »at den/det ikke skader lokalitetens integritet« skal fortolkes således, at Natura 2000-lokalitetens integritet skades, må anlæggelse af et nyt areal med en habitatform da i dette tilfælde anses for en kompensationsforanstaltning som omhandlet direktivets artikel 6, stk. 4?

(¹) EFT L 206, s. 7.

Appel iværksat den 10. december 2012 af Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-82/08, Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Europa-Kommissionen

(Sag C-580/12 P)

(2013/C 55/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl (ved Rechtsanwält S. Völcker, avocat F. Louis, Rechtsanwält H.-G. Kamann og solicitor C. O'Daly)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Dommen ophæves, for så vidt som Retten derved har opretholdt den ved beslutningen foretagne udelukkelse af bundne salg fra beregningen af de bøder, der er pålagt beslutningens øvrige adressater, hvilket udgør en forskelsbehandling af Guardian.

- Følgelig nedsættes den bøde, som appellanterne er blevet pålagt, med 37 % som led i udøvelsen af den fulde prøvelsesret.
- Dom afsagt Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-82/08, Guardian Industries og Guardian Europe Sàrl mod Kommissionen, annulleres, for så vidt som Retten derved fastslog, at Kommissionens skrivelse af 10. februar 2012 kunne antages til realitetsbehandling.
- Det fastslås følgelig, at Kommissionens skrivelse ikke kan antages til realitetsbehandling, og den fjernes fra sagsakterne.
- Den bøde, som appellanterne er blevet pålagt ved beslutningen, nedsættes yderligere som led i udøvelsen af den fulde prøvelsesret med et beløb svarende til mindst 25 % af den oprindelige bøde for at råde bod på, at Retten ikke sikrede dem den ret til en effektiv domstolsprøvelse inden en rimelig frist, der er fastsat ved chartrets artikel 47.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i forbindelse med denne appelsag og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har anført, at den appellerede dom skal ophæves af følgende grunde:

For det første tilsidesætter dommen ligebehandlingsprincippet ved at opretholde den ved beslutningen foretagne udelukkelse af bundne salg fra beregningen af de bøder, der er pålagt beslutningens øvrige adressater, og ved ikke at råde bod på den deraf følgende forskelsbehandling af Guardian. Derved er der set bort fra fast retspraksis, hvorefter bundne salg skal behandles på samme måde som eksterne salg ved beregningen af bøden, for at der ikke opstår en urimelig fordel for integrerede producenter. Rettens argumentation — hvorefter beslutningen kun vedrører »salg af planglas til uafhængige kunder« — kan ikke begrunde forskelsbehandlingen af Guardian.

For det andet tilsidesætter dommen Rettens bestemmelser om frister og grundlæggende principper om ret til forsvar samt og om parternes ligestilling i processen, idet Kommissionens skrivelse af 10. februar 2012 blev antaget til realitetsbehandling. Med denne skrivelse, som blev sendt én arbejdsdag før retsmødet, havde Kommissionen til hensigt at tilføje sagen nye oplysninger, som ikke tidligere var blevet fremlagt for Retten, selv om Kommissionen havde haft flere anledninger hertil.

For det tredje er der gået tre år og fire måneder fra afslutningen af den skriftlige forhandling til Rettens beslutning om at indlede den mundtlige forhandling. Denne sendrægtighed har tilsidesat appellanternes adgang til effektive retsmidler og til domstolsprøvelse inden en rimelig frist i henhold til chartrets artikel 47. Tidsforløbet er længere, end hvad Domstolen tidligere har

anset for at være urimeligt, og kan ikke forklares af omstændigheder såsom kompleksiteten eller mængden af det bevismateriale, der blev forelagt Retten. Sagen var tværtimod ligetil, idet Guardian var det eneste selskab, der havde anlagt sag med påstand om annullation af beslutningen. Bevismaterialet i sagen bestod kun af en håndfuld korte dokumenter og erklæringer, som alle var affattet på processproget. Guardian gjorde alt, hvad selskabet kunne for at lette og fremme Rettens behandling af søgsmålet, idet det bl.a. gav afkald på en yderligere skriftudveksling på trods af søgsmålets betydning og af, at den af Kommissionen pålagte bøde er uden sidestykke i betragtning af overtrædelsens særdeles korte varighed.

Appel iværksat den 11. december 2012 af Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-370/06, Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-581/12 P)

(2013/C 55/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd og Kuwait Petroleum (Nederland) (ved solicitor D.W. Hull og Rechtsanwalt G. Berrisch)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den anfægtede dom ophæves.
- (i) Artikel 2(i) i den anfægtede beslutning ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den pålægger appellanterne en bøde, (ii) den bøde, som appellanterne er blevet pålagt, nedsættes eller (iii) sagen hjemvises til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger såvel i forbindelse med den foreliggende appelsag og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved dom af 27. september 2012 (»den anfægtede dom«) stadfæstede Retten den beslutning, som Kommissionen havde truffet den 13. september 2006, hvorved den pålagde Kuwait Petroleum Corporation (»KPC«), Kuwait Petroleum International Limited (»KPI«) og Kuwait Petroleum (Nederland) BV (»KPN«) (herefter benævnes (KPC, KPI og KPN »appellanterne«) in

solidum at betale en bøde på 16 632 mio. EUR, idet de havde overtrådt artikel 81 EF ved at have fastsat priser på bitumenmarkedet i Nederlandene. Hver af appellerne har herefter nedlagt påstand om enten ophævelse af den anfægtede dom, for så vidt som de derved er pålagt en bøde, nedsættelse af bøden eller hjemvisning af sagen til Retten af følgende grunde:

- 1) Den anfægtede dom skal ophæves, for så vidt som den pålægger en bøde, subsidiært hjemvises til Retten, eftersom den anfægtede dom er behæftet med en retlig fejl, idet Retten foretog en urigtig fortolkning af punkt 23, litra b), sidste afsnit, i samarbejdsmeddelelsen fra 2002, som foreskriver, at når en ansøger om bødefritagelse eller -nedsættelse »indsender bevismateriale vedrørende forhold, som Kommissionen ikke tidligere har haft kendskab til, og som er af direkte betydning for alvoren eller varigheden af det formodede kartel«, må Kommissionen ikke tage disse elementer i betragtning, når den fastsætter en bøde for ansøgeren om bødefritagelse eller -nedsættelse. Retten fastslog, at det kun er hvis Kommissionen ikke har nogen som helst viden om et forhold, at Kommissionen kan anses for ikke at have kendskab til forholdet. Selv om Kommissionen alene har en meget vag forestilling om eksistensen af et kartel og ikke er i besiddelse af noget direkte bevismateriale, der sætter den i stand til at bevise forholdene vedrørende kartellet, vil en ansøger om bødefritagelse eller -nedsættelse, der indsender sådant bevismateriale, derfor ikke være berettiget til bødefritagelse i henhold til punkt 23, litra b), sidste afsnit. Appellerne har anført, at denne fortolkning af nævnte afsnit er for snæver og retligt set urigtig.
- 2) Den anfægtede dom er behæftet med en retlig fejl, idet Retten ikke tog det af appellerne fremlagte bevismateriale tilstrækkeligt i betragtning, før den fastslog, at værdien af det bevismateriale, som KPN havde indsendt til Kommissionen i forbindelse med en ansøgning om bødefritagelse eller -nedsættelse, var blevet forringet af indlæg indsendt af andre parter i den mellemliggende periode. Retten kunne ikke være nået frem til denne konklusion uden at have undersøgt det af KPN indsendte bevismateriale og sammenholdt det med bevismaterialet fra de andre parter, hvilket den end ikke gjorde forsøg på.

(¹) Beslutning K(2006) 4090 endelig vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 (EF) (sag COMP/F/38.456 — Bitumen (NL), EUT 2007 L 196, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 12. december 2012 — Syntax Trading OÜ mod Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Sag C-583/12)

(2013/C 55/07)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syntax Trading OÜ

Sagsøgt: Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Intervenant: OÜ Acerra

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den i artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003 (¹) omhandlede »procedure, der tager sigte på at fastslå, om en intellektuel ejendomsret er krænkede« også gennemføres ved toldafdelingen, og skal den i forordningens kapitel III omhandlede »myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet« være adskilt fra toldmyndighederne?
- 2) I anden betragtning til forordning nr. 1383/2003 nævnes beskyttelsen af forbrugere som et af forordningens mål, og ifølge tredje betragtning er det vigtigt at indføre en egnet procedure, der sætter toldmyndighederne i stand til at gribe ind for at sikre overholdelsen af forbuddet mod, at varer, der krænker en intellektuel ejendomsret, indføres til Fællesskabets toldområde, under de bedst mulige betingelser, uden at den i anden betragtning til denne forordning og i første betragtning til gennemførelsesforordning nr. 1891/2004 (²) anførte lovlige frie handel hæmmes.

Er det foreneligt med disse mål, hvis de i artikel 17 i forordning nr. 1383/2003 fastsatte foranstaltninger kun kan anvendes, såfremt rettighedsindehaveren indleder den i forordningens artikel 13, stk. 1, omhandlede procedure, som har til formål at fastslå, om der har fundet en krænkelse sted af en intellektuel ejendomsret, eller skal toldmyndigheden også have mulighed for at indlede den pågældende procedure med henblik på at forfølge disse mål på bedst mulig måde?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22.7.2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder (EUT L 196, s. 7).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1891/2004 af 21.10.2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om foranstaltninger over for varer, der krænker sådanne rettigheder (EUT L 328, s. 16).

Appel iværksat den 12. december 2012 af Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd og Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-343/06, Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd og Shell Nederland BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-585/12 P)

(2013/C 55/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd og Shell Nederland BV (ved advokaten O.W. Brouwer, W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie og P.D. van den Berg)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dele af den anfægtede dom ophæves i henhold til påstand i denne appel.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen, og den anfægtede beslutning annulleres, eller bøden nedsættes i henhold til påstand i denne appel, subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på fornyet behandling af sagen i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har anført to anbringender. Ved den appellerede dom forkastede Retten delvist appellanternes påstand om delvis annullation af Europa-Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig af 13. september 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/F/38.456 — Bitumen).

Med det første anbringende har appellanterne anført, at Retten begik retlige fejl og ikke fremsatte en fyldestgørende og hensigtsmæssig argumentation, da den fastslog, at den anfægtede beslutning i tilstrækkelig grad godtgjorde, at samme virksomhed havde begået gentagne overtrædelser. Retten begik endvidere en retlig fejl og fremsatte ikke en fyldestgørende og hensigtsmæssig argumentation, da den fastslog, at de kriterier, der blev opstillet i dommen i sag T-203/01, Michelin, var opfyldt. Endelig begik Retten en retlig fejl ved at vælte bevisbyrden over på appellanterne.

Med det andet anbringende har appellanterne anført, at Retten begik en retlig fejl og ikke fremsatte en fyldestgørende og hensigtsmæssig argumentation, da den fastslog, at Europa-

Kommissionen med rette havde medregnet salget af varen Mexphalte C ved beregningen af bøden. Retten begik desuden en processuel fejl ved at undlade at behandle nogle af de af appellanterne fremførte argumenter. Endvidere undlod Retten at fremsætte en fyldestgørende og hensigtsmæssig argumentation, idet den undlod at tage stilling til den uoverensstemmelse, der følger af, at industriel bitumen ikke blev medregnet ved beregningen af bøden. Retten forvanskede betydningen af vigtigt bevismateriale ved at lægge en upræcis forståelse af et centralt dokument til grund for det fastslåede vedrørende Mexphalte C, som klart ikke kan udledes af dette dokument. Herudover begik Retten en retlig fejl og fremsatte ikke en fyldestgørende og hensigtsmæssig argumentation, da den efterprøvede bødens størrelse ved udøvelsen af sin fulde prøvelsesret. Endelig begik Retten en proceduremæssig fejl og tilsidesatte bevisbyrde-reglerne ved ikke at undersøge, om Europa-Kommissionen havde tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved at medregne salget af Mexphalte C ved beregningen af bøden.

Appel iværksat den 10. december 2012 af Bimbo, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 10. oktober 2012 i sag T-569/10 — Bimbo, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-591/12 P)

(2013/C 55/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bimbo, SA (ved abogado C. Prat og barrister R. Ciullo)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Panrico SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 10. oktober 2012 i sag T-569/10 ophæves.
- Afgørelse truffet den 7. oktober 2010 af Fjerde Appellkammer ved KHIM (sag R 838/2009-4) annulleres, eftersom den udgør en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Panrico SA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig et enkelt anbringende, om tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Appellanten har navnlig gjort gældende, at Retten:

- a) begik en retlig fejl, idet den tillagde elementet DOUGHNUTS en *selvstændig rolle vedrørende særpræg* udelukkende på grundlag af konstateringen, hvorefter det angiveligt havde en *gennemsnitlig rolle vedrørende særpræg* og var *fuldstændig betydningsløst* for den gennemsnitlige spanske forbruger og følgelig ikke udgjorde et samlet hele eller en logisk enhed med komponenten BIMBO, uden at forklare grundene til, at den gennemsnitlige grad af særpræg vedrørende komponenten DOUGHNUTS eller dens manglende betydning *automatisk* skulle bibringe denne komponent et *selvstændigt særpræg* i den relevante kundekreds' opfattelse.
- b) begik en retlig fejl, for så vidt som den i det væsentlige støttede konstateringen, hvorefter der forelå en risiko for forveksling, på den antagelse, at elementet DOUGHNUTS har en *selvstændig rolle vedrørende særpræg* uden at tage *alle* sagens særlige faktorer i betragtning, herunder navnlig den faktiske omstændighed, at den første del af det sammensatte varemærke var et velkendt varemærke. Retten fortolkede med andre ord *Medion*-doktrinen således, at den forudsætter, at en konstatering af en *selvstændig rolle vedrørende særpræg* vedrørende en af komponenterne i et sammensat tegn medfører, at det bliver unødvendigt i forbindelse med den samlede bedømmelse af forvekslingsrisiko at analysere alle eller nogle af sagens øvrige særlige faktorer, hvilket er i strid med doktrinen om den samlede bedømmelse af risiko for forveksling.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 18. december 2012 af Lancôme parfums et beauté & Cie til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 5. oktober 2012 i sag T-204/10 — Lancôme parfums et beauté & Cie mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-593/12 P)

(2013/C 55/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lancôme parfums et beauté & Cie (ved Rechtsanwalt A. von Mühlendahl)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Focus Magazin Verlag GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Retten den 5. oktober 2012 i sag T-204/10.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen og sagen for Retten samt omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves af følgende grunde:

For det første har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat EF-varemærkeforordningens (¹) artikel 53, stk. 1, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), idet den fastslog, at Harmoniseringskontoret med rette fandt, at COLOR FOCUS skulle erklæres ugyldigt på grund af risiko for forveksling.

For det andet har appellanten gjort gældende, at Retten begik en omstødelig retlig fejl, idet den afviste appellantens påstand om, at påberåbelsen af rettigheder på grundlag af varemærket FOCUS udgjorde »misbrug af rettigheder«.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker, EUT L 78, s. 1.

Appel iværksat den 31. december 2012 af Ellinika Nafpigeia AE og 2. Hoern Beteiligungs GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 19. oktober 2012 i sag T-466/11, Ellinika Nafpigeia og 2. Hoern Beteiligungs GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-616/12 P)

(2013/C 55/11)

Processprog: græsk

Parter

Appellanter: Ellinika Nafpigeia AE og 2. Hoern Beteiligungs GmbH (ved advocati K. Chrysogonos og A. Kaïdatzis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 19. oktober 2012 annulleres.
- Appellanterne gives medhold i appellen af de anførte grunde.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Retten har foretaget en ukorrekt fortolkning af stævningen med den konsekvens, at sagens genstand er blevet ændret på en måde, som ikke er berettiget, idet Retten har anset de dokumenter og andre oplysninger, der er indeholdt i sagsakterne vedrørende afgørelsen af 1. december 2010 — som reelt er den eneste anfægtede retsakt — for også at udgøre de anfægtede retsakter eller en del af den anfægtede retsakt.
- Retten har anvendt procesreglementets artikel 44, stk. 1, ukorrekt, da den fastslog, at den anfægtede retsakt ikke var blevet identificeret i sin helhed, eftersom de dokumenter og andre oplysninger, der er indeholdt i sagsakterne vedrørende afgørelsen af 1. december 2010, og som reelt ikke er en del af den anfægtede retsakt og som heller ikke udgør andre anfægtede retsakter, ikke er blevet individualiseret. Som følge heraf er der sket en uberettiget begrænsning af appellanternes ret til domstolsbeskyttelse, og det grundlæggende princip om processuel ligestilling er blevet tilsidesat.
- Retten har anvendt artikel 263 TEUF ukorrekt, da den afviste søgsmålet, hvorunder der var nedlagt påstand om annullation af afgørelsen af 1. december 2010 med den begrundelse, at det var anlagt for sent, selv om appellanterne ikke havde — og fortsat ikke har — fået fuld kendskab til denne afgørelse, og fristen på to måneder for anlæggelse af søgsmål derfor slet ikke var begyndt at løbe, da søgsmålet blev anlagt. Som følge heraf er der sket en uberettiget begrænsning af retten til domstolsbeskyttelse og retten til en effektiv domstolsprøvelse.
- Retten har anvendt procesreglementets artikel 64 og 65 ukorrekt, da den ikke efterkom begæringen om vedtagelse af foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse og bevisoptagelse, fordi den fastslog, at de dokumenter og oplysninger, der er indeholdt i sagsakterne vedrørende afgørelsen af 1. december 2010 — og som var blevet begæret fremlagt — var en del af den anfægtede retsakt, selv om de reelt udgjorde begrundelsen herfor. Som følge heraf er der sket en uberettiget begrænsning af appellanternes ret til domstolsbeskyttelse, og der er sket en tilsidesættelse af det grundlæggende princip om processuel ligestilling.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Stockholm (Sverige) den 7. januar 2013 — Skandia America Corporation USA, filial Sverige mod Skatteverket

(Sag C-7/13)

(2013/C 55/12)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Stockholm

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skandia America Corporation USA, filial Sverige

Sagsøgt: Skatteverket

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør levering af eksternt erhvervede tjenesteydelser fra et foretagendes hovedetablering i et tredjeland til dets filial i en medlemsstat, med en allokering af omkostningerne ved erhvervelsen til filialen, afgiftspligtige transaktioner, såfremt filialen indgår i en momsgruppe i medlemsstaten?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal hovedetableringen i tredjelandet da anses for en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i medlemsstaten som omhandlet i direktivets⁽¹⁾ artikel 196, med den følge, at erhververen skal betale moms af transaktionerne?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem, EUT L 347, s. 1.

RETTE

Rettens dom af 15. januar 2013 — Strack mod Kommissionen

(Sag T-392/07) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende begæringer om aktindsigt i dokumenter og i en sag, der er indbragt for Retten — dokumentregister — annullationssøgsmål — stiltiende afslag på aktindsigt — retlig interesse — antagelse til realitetsbehandling — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjeparts forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen — begrundelsespligt — ansvar uden for kontraktforhold)

(2013/C 55/13)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (første ved C. Ladenburger og P. Costa de Oliveira, derefter ved P. Costa de Oliveira og B. Conte, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af alle Kommissionens stiltiende og udtrykkelige afgørelser, der blev vedtaget som følge af den oprindelige ansøgning om aktindsigt fremsat af Guido Strack den 20. juni 2007, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse om lovligheden af de stiltiende afgørelser om afslag på aktindsigt.
- 2) Kommissionens afgørelse af 25. juli 2007 om afslag på adgang til uddrag af registret annulleres.
- 3) Afgørelsen af 23. oktober 2007 vedrørende dokumenterne fra OLAF, annulleres, for så vidt som den vedrører data vedrørende juridiske personer.
- 4) Kommissionens afgørelser af 28. november 2007 og af 15. februar 2008 vedrørende Kommissionens (bortset fra OLAF) dokumenter annulleres.

5) Kommissionens afgørelser af 28. november 2007 og af 9. april 2008, vedrørende dokumenterne i forbindelse med sag T-110/04, for så vidt som disse vedrører, for det første, udeladelsen af data vedrørende juridiske personer, når sidstnævnte ikke er blevet begrundet i henhold til artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, for det andet, udeladelsen af dokumenter og af data i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1049/2001, med udeladelse af dels navne og adresser på tjenestemænd i generaldirektoratet (GD) »Handel« i Europa-Kommissionen, dels sagsøgerens beskyldninger mod disse i sag T-110/04, og, for det tredje, udeladelse af dokumenter og af data i henhold til artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 1049/2001, annulleres.

6) I øvrigt frifindes Kommissionen.

7) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af Guido Stracks omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 8.12.2007.

Rettens dom af 15. januar 2013 — Aiscat mod Kommissionen

(Sag T-182/10) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — direkte koncession af anlæg og efterfølgende drift af en motorvejsstrækning — beslutning om henlæggelse af klagen — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — søgsmålskompetence — umiddelbart berørt — formaliteten — begrebet støtte — statsmidler)

(2013/C 55/14)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Associazione italiana delle società concessionarie per la costruzione e l'esercizio di autostrade e trafori stradali (Aiscat) (Rom, Italien) (ved advokat M. Maresca)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Concessioni Autostradali Venete — CAV SpA (ved advokaterne C. Malinconico og P. Clarizia)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 10. februar 2010 om afvisning af en klage indgivet af sagsøgeren om den påståede ulovlige statsstøtte, som Den Italienske Republik har tildelt CAV.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) *Associazione italiana delle società concessionarie per la costruzione e l'esercizio di autostrade e trafori stradali (Aiscat)* bærer halvdelen af sine egne omkostninger, betaler halvdelen af Europa-Kommissionens omkostninger og alle *Concessioni autostradali Venete* — CAV SpA's omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Aiscats omkostninger.

(¹) EUT C 161 af 19.6.2010.

Rettens dom af 15. januar 2013 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-54/11) (¹)

(EFRU — nedsættelse af finansielt tilskud — støtte til det integrerede operationelle program, der er omfattet af mål nr. 1 (2000-2006), vedrørende regionen Andalusien (Spanien) — artikel 39, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/1999 — tremånedersfrist — direktiv 93/36/EØF — udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)

(2013/C 55/15)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado M. Muñoz Pérez, derefter ved abogado del Estado S. Martínez-Lage Sobredo og endelig ved abogados del Estado A. Rubio González og N. Díaz Abad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblyté og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 7700 endelig af 16. november 2010, der nedsætter støtten fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), der oprindeligt blev givet til et integreret operationelt program, »Andalusia«, henhørende under mål nr. 1 (2000-2006) i Spanien, i det omfang den pålægger en finansiell korrektion på 100 % af de

udgifter, der er finansieret af EFRU i forbindelse med kontrakter nr. 2075/2003 og nr. 2120/2005

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagen omkostninger.

(¹) EUT C 80 af 12.3.2011.

Rettens dom af 15. januar 2013 — Lidl Stiftung mod KHIM — Lactimilk (BELLRAM)

(Sag T-237/11) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BELLRAM — de ældre nationale ord- og figurmærker RAM og Ram — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til at blive hørt — artikel 63, stk. 2, artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009 — indsigelsessagens frister)

(2013/C 55/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokat T. Träger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Klüpfel og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Lactimilk, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat P. Casamitjana Leonart)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. marts 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1154/2009-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Lactimilk, SA og Lidl Stiftung & Co. KG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 204 af 9.7.2011.

Rettens dom af 15. januar 2013 — Welte-Wenu mod KHIM — Kommissionen (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES)

(Sag T-413/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES — absolut registreringshindring — efterligning af en international mellemstatslig organisations emblemer — artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 6ter i Pariserkonventionen — ugyldighedsbegæringens indhold — formaliteten med hensyn til nye beviser — artikel 56, stk. 2, og artikel 76 i forordning nr. 207/2009 — regel 37, litra b), nr. iv), i forordning (EF) nr. 2868/95 — appelkammerets kompetence i tilfælde af klager, der er begrænset til en del af annullationsafdelingens afgørelse)

(2013/C 55/17)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Welte-Wenu GmbH (Neu-Ulm, Tyskland) (ved advokat T. Kahl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Europa-Kommissionen (ved J. Samnadda og F.W. Bulst, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. maj 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1590/2010-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Europa-Kommissionen og Welte-Wenu GmbH.

Konklusion

- 1) Punkt 3 i konklusionen i afgørelse truffet den 12. maj 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1590/2010-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Europa-Kommissionen og Welte-Wenu GmbH annulleres, for så vidt som Welte-Wenu deri tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med ugyldighedssagen og disse omkostninger inkluderes i den samlede sum på 2 500 EUR, som Welte-Wenu skal tilbagebetale Europa-Kommissionen.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Welte-Wenu bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Harmoniseringskontoret. Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 8.10.2011.

Rettens dom af 15. januar 2013 — Gigabyte Technology mod KHIM — Haskins (Gigabyte)

(Sag T-451/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Gigabyte — det ældre EF-ordmærke GIGABITER — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 55/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gigabyte Technology Co., Ltd (Taipei, Taiwan) (ved advokat F. Schwerbrock)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Robert A. Haskins (Quakertown, Pennsylvania, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. maj 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2047/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Robert A. Haskins og Gigabyte Technology Co., Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Gigabyte Technology Co., Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 8.10.2011.

Rettens dom af 16. januar 2013 — Spectrum Brands (UK) mod KHIM — Philips (STEAM GLIDE)

(Sag T-544/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket STEAM GLIDE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 55/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Spectrum Brands (UK) Ltd (Manchester, Det Forenede Kongerige) (ved advokat S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved D. Botis, derefter ved G. Schneider og endelig ved G. Schneider og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Koninklijke Philips Electronics NV (Eindhoven, Nederlandene) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. juli 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1289/2010-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Koninklijke Philips Electronics NV og Spectrum Brands (UK) Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Spectrum Brands (UK) Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Koninklijke Philips Electronics NV.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 7.1.2012.

Rettens dom af 15. januar 2013 — BSH mod KHIM (ecoDoor)

(Sag T-625/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket ecoDoor — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 55/20)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Tyskland) (ved advokat S. Biagosch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. september 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 340/2011-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ecoDoor som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

- 2) BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 4.2.2012.

Rettens kendelse af 18. december 2012 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-205/11) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — statsstøtte — søgsmålsfrist — for sent anlagt søgsmål — afvisning)

(2013/C 55/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, T. Maxian Rusche og M. Adam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/527/EU af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C 7/10 (ex CP 250/09 og NN 5/10). Fremskrivning af skattemæssige underskud (»Sanierungsklausel«) (EUT L 235, s. 26)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 186 af 25.6.2011.

Rettens kendelse af 17. december 2012 — Barbin mod Parlamentet

(Sag T-228/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — sagsøgerens dødsfald — retssuccessorernes manglende videreførelse af sagen — ufornødent at træffe afgørelse)

(2013/C 55/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Florence Barbin (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal og D. Abreu Caldas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og E. Despotopoulou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 15. februar 2011 i sag F-68/09, Barbin mod Parlamentet (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af dommen.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i appelsagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Rettens kendelse af 18. december 2012 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-320/11) (¹)

(Annullationssøgsmål — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — for sent anlagt søgsmål — afvisning)

(2013/C 55/23)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved M. Fehér, K. Szijjártó og K. Veres, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. von Rintelen og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/192/EU af 28. marts 2011 om udelukkelse af visse udgifter afholdt af Ungarn under programmet for støtte til førtiltrædelsesforanstaltninger for landbruget og udvikling af landdistrikterne (Sapard) i 2004 fra EU-finansiering (EUT L 81, s. 14)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

- 2) Ungarn betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 252 af 27.8.2011.

Rettens kendelse af 7. januar 2013 — Alfatar Benelux mod Rådet

(Sag T-274/12) (¹)

(Passivitetsøgsmål — bortfald af tvistens genstand — ufornuddent at træffe afgørelse — erstatningsøgsmål — sagen åbenbart retligt ugrundet)

(2013/C 55/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alfatar Benelux SA (Ixelles, Belgien) (ved advokaterne N. Keramidas og N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Vitsentatos og E. Chatziioakeimidou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om, at det fastslås, at Rådet har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 266 TEUF, idet det har undladt at træffe de fornødne foranstaltninger til opfyldelse af Rettens dom af 20. oktober 2011, Alfatar Benelux mod Rådet (sag T-57/09, ikke trykt i Samling af Afgørelser), dels en påstand om erstatning i henhold til artikel 340 TEUF.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at tage stilling til den påstand om at få fastslået passivitet, som Alfatar Benelux SA har nedlagt.
- 2) Den erstatningspåstand, som Alfatar Benelux har nedlagt, forkastes som åbenbart retligt ugrundet.
- 3) Alfatar Benelux bærer 50 % af sine egne omkostninger og betaler 50 % af Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger. Rådet bærer 50 % af sine egne omkostninger og betaler 50 % af Alfatar Benelux' omkostninger.

(¹) EUT C 243 af 11.8.2012.

Rettens kendelse af 14. december 2012 — Al Toun og Al Toun Group mod Rådet

(Sag T-326/12) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — fjernelse fra listen over berørte personer — uforment at træffe afgørelse)

(2013/C 55/25)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøgere: Salim Georges Al Toun (Al Ghassaneya-Lattakia, Syrien) og Al Toun Group (Damaskus, Syrien) (ved advokat S. Koev)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou og I. Gurov, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273/FUSP (EUT L 319, s. 56), af Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/256/FUSP af 14. maj 2012 til gennemførelse af afgørelse 2011/782 (EUT L 126, s. 9), af Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1) samt af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2012 af 14. maj 2012 til gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning nr. 36/2012 (EUT L 126, s. 3), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgerne

Konklusion

- 1) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 311 af 13.10.2012.

Sag anlagt den 19. november 2012 — Front Polisario mod Rådet

(Sag T-512/12)

(2013/C 55/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (Laâyoune) (ved advokat C.-E. Hafiz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede retsakt, og som følge heraf enhver gennemførelsesakt, annulleres

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har påberåbt sig fem anbringender til støtte for annullationssøgsmålet mod i) Rådets afgørelse 2012/497/EF af 8. marts 2012 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om gensidige liberaliseringsforanstaltninger for landbrugsprodukter, forarbejdede landbrugsprodukter og fisk og fiskevarer, udskiftning af protokol nr. 1, 2 og 3 og bilagene hertil og ændring af Euro-middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (EUT L 241, s. 2), samt ii) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 812/2012 af 12. september 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 747/2001 for så vidt angår EU-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter (og forarbejdede landbrugsprodukter) med oprindelse i Marokko (EUT L 247, s. 7).

Sagsøgeren er af den opfattelse, at denne er umiddelbart og individuelt berørt i sin egenskab af repræsentant for det sahariske folk.

- 1) Første anbringende om dels en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet begrundelsen var særligt nødvendig i betragtning af de retlige rammer, dels en tilsidesættelse af retten til at blive hørt, eftersom Front Polisario ikke er blevet hørt.
- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder, der er beskyttet af artikel 67 TEUF, artikel 6 TEU og de principper, der er opstillet i retspraksis, gennem en manglende respekt for det sahariske folks ret til selvbestemmelse og ved at fremme den annekteringspolitik, der føres af Kongeriget Marokko, som ifølge sagsøgeren er en besættelsesmagt. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om sammenhæng, der er fastsat i artikel 7 TEUF som følge af den manglende overholdelse af suverænitetsprincippet, samt en tilsidesættelse af de værdier, som Den Europæiske Union er baseret på, og de principper, der gælder for Unionens indsats udadtil i strid med artikel 2 TEU, artikel 3, stk. 5, TEU, artikel 21 og 205 TEUF.

- 3) Tredje anbringende om en tilsidesættelse af de internationale aftaler, der er indgået af Den Europæiske Union, herunder associationsaftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, samt De Forenede Nationers havretskonvention.

- 4) Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af flere regler i folkeretten, herunder retten til selvbestemmelse, princippet om traktaters relative virkning og de væsentligste bestemmelser i den humanitære folkeret.
- 5) Femte anbringende om, at de anfægtede retsakter er ulovlige for så vidt som Den Europæiske Unions ulovlige adfærd i henhold til folkeretten medfører, at disse akter er ulovlige.

gender, som hun har fremført, og følgelig annulleres EØSU's stillingsopslag nr. 43/09 ligeledes som følge af disse realitetsanbringender.

— EØSU tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Appel iværksat den 5. december 2012 af Moises Bermejo Garde til prøvelse af Personalerettens dom af 25. september 2012 i sag F-51/10, Bermejo Garde mod EØSU

(Sag T-529/12 P)

(2013/C 55/27)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Moises Bermejo Garde (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)

Appellantens påstande

- Ophævelse af dom afsagt den 25. september 2012 af Retten for EU-personalesager i sag F-51/10, for så vidt som (i) påstandene om annullation af alle afgørelser truffet på grundlag af EØSU's stillingsopslag nr. 43/09 afvises, (ii) retten ikke tager stilling til påstandene om, at appelindstævnte tilpligtes at betale 1 000 EUR i erstatning og (iii) ikke tager stilling til realitetsanbringenderne fremført til støtte for de første påstande om annullation af EØSU's stillingsopslag nr. 43/09.

— Følgelig:

— gives der appellanten medhold i den andet og tredje påstand i første instans, og i overensstemmelse hermed:

— annulleres alle afgørelser truffet på grundlag af EØSU's stillingsopslag nr. 43/09

— tilpligtes appelindstævnte at betale 1 000 EUR i erstatning

— gives der appellanten medhold i den første påstand i første instans ligeledes på grundlag af de realitetsanbrin-

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af betingelsen om overholdelse af den forudgående administrative procedure og tilsidesættelse af artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, for så vidt som Personaleretten afviste appellants påstand om annullation af alle afgørelser truffet på grundlag af EØSU's stillingsopslag nr. 43/09.
- 2) Det andet anbringende er, at der foreligger retsnægtelse, tilsidesættelse af den grundlæggende ret til adgang til domstolene og tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Personaleretten ikke tog stilling til appellants påstand om erstatning.
- 3) Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten og tilsidesættelse af princippet om ordentlig retspleje, idet Personaleretten ikke tog stilling til de realitetsanbringender, som blev fremført i første instans til støtte for appellants påstand om annullation af EØSU's stillingsopslag nr. 43/09.

Appel iværksat den 5. december 2012 af Moises Bermejo Garde til prøvelse af Personalerettens dom af 25. september 2012 i sag F-41/10, Bermejo Garde mod EØSU

(Sag T-530/12 P)

(2013/C 55/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Moises Bermejo Garde (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)

Appellantens påstande

- Ophævelse af dom afsagt den 25. september 2012 af Retten for EU-personalesager i sag F-41/10.

- Følgelig gives der appellanten medhold i dennes påstande i første instans, hvorefter:
 - den af præsidenten for EØSU truffne afgørelse nr. 88/10 A af 3. marts 2010, hvorved appellants ansøgning af 7. december 2009 blev afslået og det blev besluttet at forflytte hende, annulleres.

 - tillægget til afgørelse nr. 88/10 af 25. marts 2010 annulleres.

 - afgørelse nr. 133/10 A af 24. marts 2010 om ophør af appellants funktion som kontorchef i Juridisk Tjeneste med øjeblikkelig virkning og om hendes forflyttelse til en stilling som kontorchef i en anden tjenestegren med virkning fra den 6. april 2010 annulleres.

 - den af præsidenten for EØSU truffne afgørelse nr. 184/10 A af 13. april 2010, hvorved appellanten blev forflyttet til Logistiktjenesten med virkning fra den 6. april 2010, annulleres.

 - EØSU tilpligtes at betale en erstatning på 17 500 EUR.

 - EØSU tilpligtes at betale sagens omkostninger.

 - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fem anbringender, idet Personaleretten ifølge appellanten fandt, at hun havde lidt et tab som følge af fremsendelsen af oplysninger til hendes overordnede, for så vidt som hun blev frataget sine opgaver som chef for Juridisk Tjeneste, men at dette tab ikke følger af en tilsidesættelse af artikel 12a og 22 i vedtægten for tjenestemænd i Den europæiske Union.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrebet akt, der indeholder et klagepunkt, og af sagsakterne er gengivet forkert (vedrørende i det væsentlige den anfægtede doms præmis 44-64).
- 2) Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om overholdelse af retten til forsvar samt tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (vedrørende den anfægtede doms præmis 114-118).

- 3) Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af vedtægten artikel 12a, 22a og 86 samt tilsidesættelse af begrundelsespligten og at sagsakterne er gengivet forkert (vedrørende i det væsentlige den anfægtede doms præmis 133 ff.).
- 4) Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af vedtægten artikel 86, af bilag IX til vedtægten, af de almindelige gennemførelsesbestemmelser i bilag IX til vedtægten, og af princippet om overholdelse af retten til forsvar, samt at sagsakterne er gengivet forkert og at begrundelsespligten er tilsidesat (vedrørende i det væsentlige den anfægtede doms præmis 75-78).
- 5) Den femte anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af reglerne vedrørende den udstedende myndigheds kompetence, samt tilsidesættelse af vedtægten artikel 22a og af artikel 72 i EØSU's forretningsorden (vedrørende den anfægtede doms præmis 70-71).

Sag anlagt den 12. december 2012 — Ziegler mod Kommissionen

(Sag T-539/12)

(2013/C 55/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ziegler SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J. Bellis, M. Favart og A. Bailleux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den foreliggende sag kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen over for sagsøgeren har pådraget Den Europæiske Union et ansvar uden for kontraktforhold.

— Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 1 472 000 EUR med tillæg af renter fra 11. marts 2008 indtil fuldstændig betaling, samt et beløb på 112 872,50 EUR årligt fra 11. marts 2008 med tillæg af renter indtil fuldstændig betaling.

— Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den skade, som sagsøgeren kræver erstatning for af Den Europæiske Union, omfatter to særskilte punkter.

For det første angiver sagsøgeren at have lidt skade som følge af den bøde på 9 200 000 EUR med tillæg af renter på 7,60 % årligt, som sagsøgeren er blevet pålagt ved Kommissionens beslutning af 11. marts 2008 i sag COMP/38.543 — internationale flyttetjenester for en overtrædelse, som Unionen var delvist ansvarlig for. Den af sagsøgeren angiveligt lidt skade er forårsaget af en dobbelt ulovlighed fra Den Europæiske Unions side:

— For det første skabte Unionen ved at gøre godtgørelsen af flytteudgifter for dens tjenestemænd betinget af tjenestemandens indhentelse af tre forskellige flyttetilbud og ved at undlade at udøve den mindste kontrol med gennemførelsen af denne forpligtelse, selv om den havde fuldstændig viden om de afledte følger af denne praksis, en retlig kontekst, som var gunstig for begåelsen af den overtrædelse af artikel 101 TEUF, som flytteselskaberne efterfølgende er blevet pålagt sanktioner for. Ved at gøre dette, har Unionen tilsidesat sin forpligtelse til at udvise omhu og sagsøgerens grundlæggende ret til en god forvaltning.

— For det andet har Den Europæiske Unions tjenestemænd ved at anmode om proformatilbud i deres egenskab ansatte direkte tilskyndet sagsøgeren til at begå den overtrædelse, som sagsøgeren er blevet pålagt sanktioner for. Gennem sine tjenestemænd har Den Europæiske Union således bidraget til den overtrædelse af artikel 101 TEUF, som den efterfølgende har pålagt sanktioner for, og har derudover tilsidesat sagsøgerens ret til en retfærdig rettergang.

For det andet har sagsøgeren lidt et betydeligt indtægtstab siden vedtagelsen af beslutningen af 11. marts 2008 på grund af den omstændighed, at sagsøgerens nægtelse af at besvare anmodninger om proformatilbud positivt — idet praksis med proformatilbud ikke er ophørt — har medført dennes udelukkelse fra

de pågældende markeder, selv om sagsøgeren kun leverede et meget begrænset antal flyttetjenester til tjenestemænd fra de europæiske institutioner. Det er Unionens manglende opfyldelse af dens forpligtelse til at udvise omhu, som er årsagen til den således af sagsøgeren lidt skade.

Sag anlagt den 18. december 2012 — Mikhalchanka mod Rådet

(Sag T-542/12)

(2013/C 55/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Aliaksei Mikhalchanka (Minsk, Hviderusland) (ved advokat M. Michalaukas)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2012/642/FUSP af 15. oktober 2012 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådets forordning (EU) nr. 1014/2012 af 6. november 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1017/2012 af 6. november 2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller ligner dem, der blev påberåbt i sag T-196/11, AX mod Rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2012 C 165, s. 19.

Sag anlagt den 18. december 2012 — Grau Ferrer mod KHIM — Rubio Ferrer (Bugui va)**(Sag T-543/12)**

(2013/C 55/31)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Spanien) og Alberto Rubio Ferrer (Xeraco)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. oktober 2012 af Fjerde Appelkammer (sagerne R 274/2011-4 og R 520/2011-4), der i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og artikel 76 i forordning nr. 207/2009 afviste registrering af EF-figurmærke nr. 7 338 031 »Bugui va« for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser (klasse 31, 35 og 39), annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til varemærkeforordningens artikel 87, stk. 2.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Juan Cándido Rubio Ferrer og Alberto Rubio Ferrer

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Bugui va«, for varer og tjenesteydelser i klasse 31, 35 og 39 — varemærkeansøgning nr. 7 338 031

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Xavier Grau Ferrer

De påberåbte varemærker eller tegn: Nationalt figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Bugui«, og EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »BUGUI De la huerta a casa FRUITS FROM THE SPANISH VEGETABLE GARDEN«, for varer og tjenesteydelser i klasse 31, 32 og 39

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse ophævet og indsigelsen forkastet i det hele.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009, samt tilsidesættelse af regel 48 i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 14. december 2012 — Pensa Pharma mod KHIM — Ferring og Farmaceutisk Lab Ferring (PENSA PHARMA)**(Sag T-544/12)**

(2013/C 55/32)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Pensa Pharma, SA (Valencia, Spanien) (ved advokaterne M. Esteve Sanz og M. González Gordon)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Ferring BV (Hoofddorp, Nederlandene) og Farmaceutisk Lab Ferring A/S (Vanløse, Danmark)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 1. oktober 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1883/2011-5) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle intervenienter tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostninger i forbindelse med klagesagen for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »PENSA PHARMA« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 44 — EF-varemærkeregistriering nr. 4954831

Indehaver af EF-varemærket: Pensa Pharma, SA

Indgiverne af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Ferring BV og Farmaceutisk Lab Ferring A/S

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Anmodningen om ugyldighedsbegæring blev indgivet i henhold til artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 5, og artikel 53, stk. 2, i rådets forordning 207/2009 og på Benelux varemærkereгистраering nr. 377513 af ordmærket »PEN-TASA« for varer i klasse 5

Annulationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen blev taget til følge for alle de anfægtede varer og tjenesteydelser

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 3, i Rådets forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. december 2012 — Pensa Pharma mod KHIM — Ferring og Farmaceutisk Lab Ferring (pensa)

(Sag T-546/12)

(2013/C 55/33)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pensa Pharma, SA (Valencia, Spanien) (ved advokaterne Esteve Sanz og González Gordon)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Ferring BV (Hoofddorp, Nederlandene) og Farmaceutisk Lab Ferring A/S (Vanløse, Danmark)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. oktober 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1884/2011-5 annulleres.

— Harmoniseringskontoret og i givet fald intervenienterne tilpligtes at betale sagens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med klagesagen ved Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »pensa« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 44 — EF-varemærkereгистраering nr. 4963542

Indehaver af EF-varemærket: Pensa Pharma, SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Ferring BV og Farmaceutisk Lab Ferring A/S

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Begæringerne om ugyldighed var støttet på grundene i artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, samt artikel 53, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009 og på Benelux varemærkereгистраering nr. 377513 af ordmærket »PENTASA« for varer i klasse 5

Annulationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen taget til følge for alle de omtvistede varer og tjenesteydelser

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 3, i Rådets forordning nr. 207/2009, og
- tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. december 2012 — bachmeier mod KHIM — (oto-soft)

(Sag T-550/12)

(2013/C 55/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: bachmeier GmbH & Co. KG (Ramsau b. Berchtesgaden, Tyskland) (ved advokat D. Donath)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. oktober 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1784/2011-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »oto-soft« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 7, 8, 10, 41 og 44 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 836 081

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. december 2012 — Copenrath-Verlag mod KHIM — Sembella (Rebella)

(Sag T-551/12)

(2013/C 55/35)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Copenrath-Verlag GmbH & Co. KG (Münster, Tyskland) (ved advokat D. Pohl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sembella GmbH (Timelkam, Østrig)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 5. oktober 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1681/2011-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved sagens behandling ved appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Copenrath-Verlag GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Rebella« for varer i klasse 20 og 24 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 498 735

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sembella GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »Sembella« for varer i klasse 17, 20 og 22

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen og derudover afslag på ansøgningen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 og af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. december 2012 — Bateaux mouches mod KHIM — (BATEAUX-MOUCHES)

(Sag T-553/12)

(2013/C 55/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Compagnie des bateaux mouches SA (Paris, Frankrig) (ved advokat G. Barbaut)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling.

— Afgørelse truffet den 9. oktober 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1709/2011-2 annulleres.

- Den pågældende afgørelse omgøres.
- Den Europæiske Unions Ret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »BATEAUX-MOUCHES«, for tjenesteydelser i klasse 39, 41 og 43 — registreringsansøgning nr. 5 666 631

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på registreringsansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. december 2012 — Central Bank of Iran mod Rådet

(Sag T-563/12)

(2013/C 55/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Central Bank of Iran (Teheran, Iran) (ved barrister M. Lester)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012⁽¹⁾ og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012⁽²⁾, for så vidt som disse foranstaltninger vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

- 1) Ved det første anbringende gøres gældende, at ingen af de retlige kriterier for at opføre sagsøgeren på listen er opfyldt, Rådet har begået et åbenbart fejlskøn ved at vurdere, at nogen af kriterierne for opførelse på listen var opfyldt, og der er ikke gyldig hjemmel for Rådets udpegning.

- 2) Ved det andet anbringende gøres gældende, at Rådet har undladt at give en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse for at lade sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger.

- 3) Ved det tredje anbringende gøres gældende, at Rådet har undladt at sikre sagsøgerens ret til forsvar og til en effektiv domstolsprøvelse.

- 4) Ved det fjerde anbringende gøres gældende, at Rådets afgørelse om at udpege sagsøgeren ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder hans ret til beskyttelse af ejendom, virksomhed og omdømme.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15.10.2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16).

Sag anlagt den 26. december 2012 — Ministry of Energy of Iran mod Rådet

(Sag T-564/12)

(2013/C 55/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ministry of Energy of Iran (Teheran, Iran) (ved barrister M. Lester)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012⁽¹⁾ og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012⁽²⁾, for så vidt som disse foranstaltninger vedrører sagsøgeren.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

- 1) Ved det første anbringende gøres gældende, at ingen af de retlige kriterier for at opføre sagsøgeren på listen er opfyldt. Rådet har begået et åbenbart fejlskøn ved at vurdere, at nogen af kriterierne for opførelse på listen var opfyldt, og Rådets udpegning er baseret på en klar faktisk vildfarelse.
- 2) Ved det andet anbringende gøres gældende, at Rådet har undladt at give en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse for at lade sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger.
- 3) Ved det tredje anbringende gøres gældende, at Rådet har undladt at sikre sagsøgerens ret til forsvar og til en effektiv domstolsprøvelse.
- 4) Ved det fjerde anbringende gøres gældende, at Rådets afgørelse om at udpege sagsøgeren ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder hans ret til beskyttelse af ejendom, virksomhed og omdømme.

(¹) Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58).

(²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15.10.2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16).

Sag anlagt den 27. december 2012 — National Iranian Tanker Company mod Rådet

(Sag T-565/12)

(2013/C 55/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iran) (ved solicitors R. Chandrasekera, S. Ashley og C. Murphy, og barrister M. Lester)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 (¹) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 (²) af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

— Det fastslås, at annullationen får virkning øjeblikkeligt og at den ikke kan udsættes.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at ingen af de retlige kriterier for at opføre sagsøgeren på listen er opfyldt, at Rådet har begået en åbenbar fejl ved at antage, at nogen af kriterierne for opførelse på listen var opfyldt, og at der intet gyldigt retligt eller faktisk grundlag er for Rådets udpegelse af sagsøgeren.
- 2) Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at give en passende og tilstrækkelig begrundelse for at udpege sagsøgeren.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at sikre sagsøgerens ret til forsvar og til en effektiv domstolsprøvelse.
- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådets afgørelse om at udpege sagsøgeren har tilsidesat dennes grundlæggende rettigheder uden begrundelse eller forholdsmæssighed, herunder sagsøgerens ret til beskyttelse af sin ejendom, virksomhed og omdømme.

(¹) Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58).

(²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15.10.2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16).

Sag anlagt den 18. december 2012 — PAN Europe og Stichting Natuur en Milieu mod Kommissionen

(Sag T-574/12)

(2013/C 55/40)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) og Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Nederlandene) (ved advokat F. Martens)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 16. oktober 2012, hvorved Kommissionen antog sagsøgernes anmodninger om intern prøvelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 149/2008 af 29. januar 2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår udarbejdelse af bilag II, III og IV med maksimalgrænseværdier for produkterne i forordningens bilag I til behandling, men erklærede dem for grundløse, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort et enkelt anbringende gældende vedrørende tilsidesættelse af artikel 11, 168, 169 og 191 TEUF, artikel 7, 35 og 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 1, artikel 14 stk. 2, artikel 22, 23, 24 og 25 i forordning (EF) nr. 396/2005⁽¹⁾, artikel 5 og 7 i forordning (EF) nr. 178/2002⁽²⁾ og artikel 4 og 10 i direktiv 91/414/EØF⁽³⁾.

- Sagsøgerne bestrider, at der i overensstemmelse med god landbrugspraksis var fastsat så lave maksimalgrænseværdier som muligt.
- Sagsakterne er ikke blevet grundigt vurderet. Artikel 22-25 i forordning nr. 396/2005 fastsætter nemlig ikke en procedure for en fuldstændig vurdering af en komplet sagsmappe i proceduren forud for den første fastlæggelse af midlertidige maksimalgrænseværdier.
- Den kumulative eksponering af forbrugerne er dermed ikke blevet taget i betragtning.
- Desuden overskrider en stor del af de midlertidige maksimalgrænseværdier de sundhedsmæssige standarder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23.2.2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

Sag anlagt den 28. december 2012 — Pyrox mod KHIM — Köb Holzheizsysteme (PYROX)

(Sag T-575/12)

(2013/C 55/41)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Pyrox GmbH (Oberhausen, Tyskland) (ved advokat T. Eigen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Köb Holzheizsysteme GmbH (Wolfurt/VBG, Østrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. oktober 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 2187/2011-1 og R 2507/2011-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Pyrox GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke indeholdende ordbestanddelen »PYROX« for varer i klasse 4, 7 og 11 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 612 781

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Köb Holzheizsysteme GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »PYROT« for varer i klasse 11

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Delvis ophævelse af den anfægtede afgørelse og afslag på ansøgningen i dens helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. januar 2013 — Iran Liquefied Natural Gas mod Rådet

(Sag T-5/13)

(2013/C 55/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iran Liquefied Natural Gas Co. (Teheran, Iran) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne G. Pandey, P. Gjørtler, D. Rovetta, D. Sellers og N. Pilkington)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 ⁽²⁾ af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter medtager sagsøgeren på listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til at blive hørt, idet Rådet har undladt at høre sagsøgeren, og at ingen modstående holdepunkter ville begrunde dette, navnlig i forhold til den byrde, der pålægges nuværende kontraktlige forpligtelser.
- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af underretningspligten, idet Rådet har undladt at underrette sagsøgeren om de anfægtede foranstaltninger.
- 3) Tredje anbringende om en utilstrækkelig begrundelse, idet Rådet over for sagsøgeren har bekræftet den begrænsede rækkevidde af begrundelsen, hvorimod det ikke har besvaret anmodninger om aktindsigt.
- 4) Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar, idet sagsøgeren blev nægtet muligheden for effektivt at fremsætte bemærkninger til Rådets konstateringer, for så vidt som disse blev forholdt sagsøgeren.
- 5) Femte anbringende om et åbenbart urigtigt skøn, idet sagsøgeren, i modsætning til det af Rådet påståede, ikke er et datterselskab af National Iranian Oil Company, og idet

Rådet under alle omstændigheder ikke har godtgjort, at hvis sagsøgeren havde været et datterselskab af National Iranian Oil Company, ville dette have medført en økonomisk fordel for den iranske stat, som ville være i strid med formålet med de anfægtede foranstaltninger.

- 6) Sjette anbringende om krænkelse af den grundlæggende ejendomsret, idet Rådet gennem de byrder, der rammer sagsøgerens bankbeholdning og nuværende kontraktlige forpligtelser, har tilsidesat den grundlæggende ejendomsret ved at træffe foranstaltninger, hvis forholdsmæssighed man ikke kan forvise sig om.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15.10.2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16).

Sag anlagt den 9. januar 2013 — Tegometall International mod KHIM — Irega (MEGO)

(Sag T-11/13)

(2013/C 55/43)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Tegometall International AG (Lengwil, Schweiz) (ved advokaterne H. Timmann og E. Schaper)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Irega AG (Zuchwil, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 25. oktober 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1522/2011-1) ændres og EF-varemærke nr. 3 786 134 »MEGO« erklæres ugyldigt, subsidiært annulleres afgørelsen og sagen hjemvises til appelkammeret til fornyet behandling.

— Intervenienten og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger ved annullationsafdelingen, appelkammeret og Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »MEGO« for varer i klasse 6 og 20 — EF-varemærke nr. 3 786 134

Indehaver af EF-varemærke: Irega AG

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Tegometall International AG

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Den nationale og internationale varemærkeregistrering samt EF-varmærkeregistrering af ordmerket »TEGO«, det nationale ordmærke og EF-ordmerket »TEGOMETALL« og den nationale og internationale varemærkeregistrering samt EF-varmærkeregistreringen af et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Tegometall«, for varer i klasse 6, 20 og 21

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Urigtig anvendelse af princippet om materiel retskraft
- Tilsidesættelse af artikel 34, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 3. december 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-147/12)

(2013/C 55/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om overførsel af de pensionsrettigheder, der er erhvervet før sagsøgerens tiltrædelse af tjenesten, i medfør af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, og, om fornødent, af afgørelsen om stadfæstelse af nævnte overførsel.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten er ulovlig.
- Annullation af afgørelsen af 3. februar 2012 om at anvende de parametre, der er omhandlet i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011 på overførslen af sagsøgerens pensionsrettigheder.
- Om fornødent annullation af afgørelsen af 11. oktober 2012 om stadfæstelse af nævnte overførsel.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 13. december 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-151/12)

(2013/C 55/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelsen om afslag på at yde sagsøgeren udlandstillæg.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 6. marts 2012 om afslag på at yde sagsøgeren udlandstillæg i henhold til artikel 4 i bilag VII til vedtægten.
- Om fornødent annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage af 31. august 2012.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. december 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-153/12)

(2013/C 55/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Kerger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelsen om afslag på at yde husstandstillæg samt efterladtepension til sagsøgerens partner

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 25. september 2012.
- Det fastslås, at artikel 1, stk. 2, litra c), nr. iv), i bilag VII til vedtægten er ulovlig og skal annulleres som følge af, at den er diskriminerende.
- Det fastslås, at artikel 17, stk. 1, i artikel bilag VIII til vedtægten er ulovlig og skal annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren har ret til husstandstillæg med tilbagevirkende kraft fra den 13. december 2011 samt til efterladtepension til sin partner.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at efterkomme alle på området gældende retsregler.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 28. december 2012 — ZZ mod ECDC

(Sag F-161/12)

(2013/C 55/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat V. Koliás)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, sagsøgeren har lidt i forbindelse med hans afskedigelse.

Sagsøgerens påstande

— ECDC tilpligtes at betale et beløb på mindst 118 500 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.

— ECDC tilpligtes at betale sagens omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 55/33	Sag T-546/12: Sag anlagt den 17. december 2012 — Pensa Pharma mod KHIM — Ferring og Farmaceutisk Lab Ferring (pensa)	19
2013/C 55/34	Sag T-550/12: Sag anlagt den 21. december 2012 — bachmeier mod KHIM — (oto-soft)	19
2013/C 55/35	Sag T-551/12: Sag anlagt den 27. december 2012 — Copenrath-Verlag mod KHIM — Sembella (Rebella)	20
2013/C 55/36	Sag T-553/12: Sag anlagt den 24. december 2012 — Bateaux mouches mod KHIM — (BATEAUX-MOUCHES)	20
2013/C 55/37	Sag T-563/12: Sag anlagt den 26. december 2012 — Central Bank of Iran mod Rådet	21
2013/C 55/38	Sag T-564/12: Sag anlagt den 26. december 2012 — Ministry of Energy of Iran mod Rådet	21
2013/C 55/39	Sag T-565/12: Sag anlagt den 27. december 2012 — National Iranian Tanker Company mod Rådet	22
2013/C 55/40	Sag T-574/12: Sag anlagt den 18. december 2012 — PAN Europe og Stichting Natuur en Milieu mod Kommissionen	22
2013/C 55/41	Sag T-575/12: Sag anlagt den 28. december 2012 — Pyrox mod KHIM — Köb Holzheizsysteme (PYROX)	23
2013/C 55/42	Sag T-5/13: Sag anlagt den 9. januar 2013 — Iran Liquefied Natural Gas mod Rådet	24
2013/C 55/43	Sag T-11/13: Sag anlagt den 9. januar 2013 — Tegometall International mod KHIM — Irega (MEGO)	24
 Retten for EU-Personalesager 		
2013/C 55/44	Sag F-147/12: Sag anlagt den 3. december 2012 — ZZ mod Kommissionen	26
2013/C 55/45	Sag F-151/12: Sag anlagt den 13. december 2012 — ZZ mod Kommissionen	26
2013/C 55/46	Sag F-153/12: Sag anlagt den 18. december 2012 — ZZ mod Kommissionen	26
2013/C 55/47	Sag F-161/12: Sag anlagt den 28. december 2012 — ZZ mod ECDC	27

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA